

nam Polydorus ego. hic confixum ferrea textit 45
 telorum seges et iaculis increvit acutis.
 tum vero ancipiti mentem formidine pressus
 obstipui steteruntque comae et vox faucibus haesit.

Hunc Polydorum auri quondam cum pondere magno
 infelix Priamus furtim mandarat alendum 50

Threïcio regi, cum iam diffideret armis
 Dardaniae cingique urbem obsidione videret.
 ille ut opes fractae Teucrum et Fortuna recessit,
 res Agamemnonias victriciaque arma secutus
 fas omne abrumpit: Polydorum obtruncat et auro 55

vi potitur — quid non mortalia pectora cogis
 auri sacra fames! — postquam pavor ossa reliquit,
 delectos populi ad proceres primumque parentem
 monstra deum refero, et quae sit sententia posco.
 omnibus idem animus scelerata excedere terra, 60
 linqui pollutum hospitium et dare classibus austros.

ergo instauramus Polydoro funus: et ingens
 aggeritur tumulo tellus; stant manibus arae
 caeruleis maestae vittis atraque cupresso,
 et circum Iliades crinem de more solutae; 65
 inferimus tepido spumantia cymbia lacte
 sanguinis et sacri pateras, animamque sepulcro
 condimus et magna supremum voce ciemus.

Inde ubi prima fides pelago, placataque venti
 dant maria et lenis crepitans vocat auster in altum, 70
 deducunt socii navis et litora complent.

provehimur portu, terraeque urbesque recedunt.
 sacra mari colitur medio gratissima tellus
 Nereidum matri et Neptuno Aegaeo,
 quam pius arquitekens oras et litora circum 75
 errantem Mycono e celsa Gyaroque revinxit
 inmotamque coli dedit et contemnere ventos.

huc feror, haec fessos tuto placidissima portu
 accipit. egressi veneramur Apollinis urbem.
 rex Anius, rex idem hominum Phoebique sacerdos, 80
 vittis et sacra redimitus tempora lauro,